„პუტინის პარადოქსი“[1]: პოლიტიკური ძალაუფლების შენარჩუნების სტრატეგიები

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია სსიპ ილიას სახელმწიფო უნივერისტეტის მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე, პოლიტიკის მეცნიერების მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნის შესაბამისად

პოლიტიკის მეცნიერება და საერთაშორისო ურთიერთობები

(პოლიტიკის მეცნიერება)

სტუდენტი: ტატო გულუა

ხელმძღვანელი: ნინო ფავლენიშილი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2022

[1] Sakwa, Richard, “The Putin Paradox.” Kent Academic Repository, (2020)

განაცხადი

„როგორც წარდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად“.

ტატო გულუა

29/06/2022

სარჩევი

თავი 1 - შესავალი 1

1.1 თემის აქტუალობა 1

1.2 ლიტერატურის მიმოხილვა 6

თავი 2. მეთოდოლოგია 12

თავი 3. თეორიული ჩარჩო 13

3.1 მაქს ვებერის ლეგიტიმაციის თეორია 13

3.2 დევიდ ბეთჰემის ჰიბრიდული რეჟიმების ლეგიტიმაციის თეორია 16

თავი 4. „პუტინის პარადოქსი“ და 19

თავი 4.1 პუტინის პირველი ორი ვადა, 2000-2008 წლები 19

თავი 4.2 პუტინ-მედვედევის ტანდემი, 2008-2012 წლები 23

თავი 4.2.1 საპროტესტო მოძრაობები რეჟიმის წინააღმდეგ 27

თავი 4.3 პუტინის მესამე ვადა, 2012-2018 წლები 29

თავი 5. ძალაუფლების შენარჩუნების სტრატეგიები 33

თავი 5.1 მედია და პუტინი 33

თავი 5.2 რეპრესიები პუტინის რუსეთში 37

თავი 5.3 სამხედრო ინტერვენციების როლი ძალაუფლების შენარჩუნებაში 41

თავი 6. ვლადიმერ პუტინის მეოთხე საპრეზიდენტო ვადა 45

თავი 6.1 პუტინი და კოვიდ-19 47

თავი 6.2 მზადება სამხედრო ინტერვენციისთვის უკრაინაში 51

დასკვნა 55

ბიბლიოგრაფია 58

აბსტრაქტი

წინამდებარე ნაშრომში განხილულია რუსეთის ფედერაციის შიდა პოლიტიკური ვითარება, რომელიც ჩამოყალიბდა ვლადიმერ პუტინის 20 წლიანი მმართველობის პერიოდში. წარმოდგენილია ყველა ბერკეტი და მექანიზმები, რომელთა დახმარებითაც შეძლო პუტინმა ძალაუფლების თავის ხელში კონსოლიდაცია.

განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა მის მეოთხე საპრეზიდენტო ვადას და გამოწვევებს, რომლის წინაშეც იგი აღმოჩნდა კოვიდ 19-ის სახით და ნეო-სტაგანციაში მყოფი ეკონომიკური მდგომაროებით. ყოველივე ამან შექმნა ძალზედ კრიტიკული სურათი რუსეთის ფედერაციაში, რის გამოც მოსახლეობაში იზრდებოდა უკმაყოფილება ხელისუფლებისადმი. მაგრამ, ეს უკმაყოფილება მკვეთრად შეიცვალა მას შემდეგ, რაც რუსეთი 2022 წლის 24 თებერვლას აქტიურად ჩაება სამხედრო კონფლიქტში უკრაინასთან. სწორედ ამიტომ, მოხდა მიზეზების კვლევა, რის გამოც დაიწყო ეს დაპირისპირება.

გარდა ამისა, მაქს ვებერისა და დევიდ ბეთემის ლეგიტიამციის თეორიების გამოყენებით, გამოკვლეულია და შესწავლილია მეთოდები, რომელთა მეშვეობით ვლადიმერ პუტინი დღემდე აქტიურად ახდენს სახელმწიფო ძალაუფლების ლეგიტიმაციას. გამოიკვეთა, რომ რეპრესიები, მედია და სამხედრო კონფლიქტები არის ძირითადი ბერკეტი საზოგადოებრივი თანხმობის მისაღწევად რუსეთში პუტინის ხელისუფლების ლეგიტიმაციისთვის.

უნდა აღვნიღნოთ, რომ რეპრესიები და პროპაგანდა კომბინირებული მეთოდებია, რომლებიც სისტემატიურად არის გამოყენებაში რეჟიმის მდგრადობისთვის, ხოლო სამხედრო ინტერვენცია არის უკიდურესი ფორმა ძალაუფლების ლეგიტიმაციის და მას მიმართავს პრეზიდენტი მხოლოდ მაშინ, როცა პირველი ორი სტრატეგია არ იძლევა დადებით შედეგებს.

საკვანძო სიტყვები: ვლადიმერ პუტინი, ნეოსტასგანაცია, რეჟიმი, რეპრესიები, სამხედრო ინტერვენცია, კოვიდ-19, რეოფრმები.

Abstract

The article deals with the internal political situation in the Russian Federation that developed during the 20-year rule of Vladimir Putin. All the levers and mechanisms by which Putin was able to consolidate power in his hands are presented.

Particular attention is paid to his fourth presidential term and the challenges he has faced in the form of Covid 19 and his neo-stagnant economic situation. All this created a very critical picture in the Russian Federation, which led to an increase in dissatisfaction with the authorities. However, this discontent changed dramatically after Russia began to actively get involved in a military conflict with Ukraine on February 24, 2022. That is why the causes of this dispute have been investigated.

In addition, with the help of the legitimacy theories of Max Weber and David Betham, the methods by which Vladimir Putin is still actively legitimizing state power are investigated and studied. Revealed that repression, the media and military conflicts are the main lever of public consent to legitimize Putin's rule in Russia.

It should be noted that repression and propaganda are combined methods that are systematically used to perpetuate the regime, while military intervention is an extreme form of legitimacy of power and is used by the President only when the first two strategies fail.

Key words: Vladimir Putin, neo-establishment, regime, repression, military intervention, Covid-19, reforms.